Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40653
Copyright: Melk, Benediktinerstift

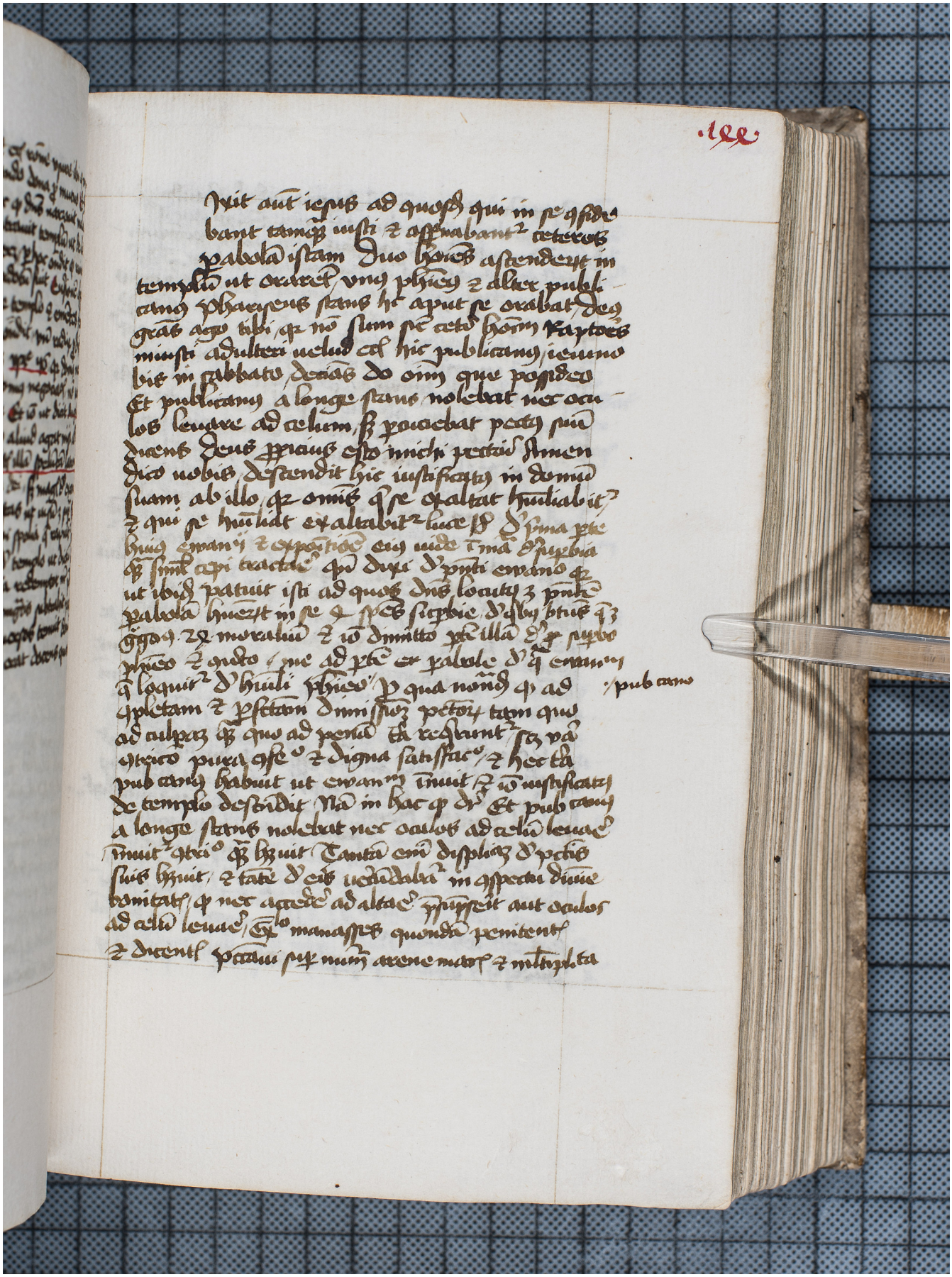

144r

Vnit aut iesus ad montem qui in se confidebant tamquam iusti et assumebant [illegible] ceteros
parabolam istam duo homines ascenderunt in
templum ut orarent unus pharisaeus stans hec apud se orabat deus
gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri homines raptores
iniusti adulteri neque ut hic publicanus ieiunio
bis in sabbato decimas do omnium quae possideo
et publicanus a longe stans nolebat nec oculos levare ad celum sed percutiebat pectus suum
dicens deus propitius esto michi peccatori Amen
dico vobis descendit hic iustificatus in domum
suam ab illo quia omnis qui se exaltat humiliabitur
et qui se humiliat exaltabitur Luce 18 Dominica prima post
huius euangelii et oppositio eius inde tunc de superbia
et simul agit tractatum quod dicit dominus euangelium
ut ibidem patuit isti ad quos dominus locutus est parabola huiusmodi in se et sic sicut dicitur primo
ergo ex moralibus et id dimitto quia illa dicit superficialiter et quoto me ad ipsam et parabolam dicit euangelium
quod loquitur de humili publicano per quam nomine quod ad
exploratam et pestiferam omnium peccatorum tam quam
ad culpam et quam ad penam ita restituit sed vade
citius puram esse et digna satisfactione et hec ita
publicanus habuit ut euangelium tenuit et id iustificatus
de templo descendit Nota in hac ex dicit et publicanus
a longe stans nolebat nec oculos ad celum levare
tenuit ortum et id iustificatus Tantum enim displicuit peccatum
suum habuit et tale de eis incredibile in aspectu divine
bonitatis et non accedit ad altare sed percutiebat autem oculos
ad celum levare et manasses quando penitentiam
et dicentis peccavi super numerum arenae maris et multiplicata

pub canus